

ارتباط میان ابعاد فرسودگی شغلی با سلامت روانی در پزشکان بیمارستان های وابسته به دانشگاه جندي شاپور اهواز

*Relationship between Demensions of Burnout and Mental Health in Physicians of Hospitals
Affiliated to Ahvaz Jundishapur University*

Najmeh Hamid

Shahid Chamran University of Ahvaz
hamid_n@cua.ac.ir

Morteza Charkhabi

Shahid Chamran University of Ahvaz

Mojtaba Amanollah Nejad

Shahid Chamran University of Ahvaz

نجمه حمید

دانشیار روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز (نویسنده مسئول)

مortezi چرخ آبی

دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

مجتبی امان الله نژاد

دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

چکیده^۱

Abstract

Aim: The research purpose is to investigate the relationship between dimensions of burnout (emotional exhaustion, depersonalization and personal accomplishment) and mental health of physicians of hospitals affiliated to Ahvaz Jundi Shapur University. **Method:** 196 physicians (115 males and 81 females) were randomly drawn from among the statistical population using the simple random procedure. Data received by responding to *Maslach Job Burnout and GHQ 28 Questionnaires*. **Results:** According to data analysis we conclude that physicians with higher emotional exhaustion and depersonalization are more likely to have less mental health and additionally, physicians with more favorable feelings toward their personal accomplishment, are healthier and more optimistic about themselves (more mental health). Moreover, according to regression results, there are significant multiple relationship between burnout dimensions and mental health.

Keywords: Burnout, Emotional Exhaustion, Depersonalization, Mental Health

هدف: بررسی رابطه میان ابعاد فرسودگی شغلی (خستگی هیجانی، مسخ شخصیت و دستاورد شخصی) و سلامت روانی پزشکان بیمارستان های وابسته به دانشگاه جندی شاپور اهواز بود.
روش بررسی: ۱۹۶ نفر از پزشکان (۱۱۵ نفر مرد و ۸۱ نفر زن) از جامعه آماری این تحقیق به روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. داده ها از طریق تکمیل پرسشنامه های فرسودگی شغلی مسلج و سلامت عمومی *GHQ-28* بدست آمد. **نتایج:** بر اساس تحلیل داده ها نتیجه می گیریم که پزشکان دارای خستگی هیجانی و مسخ شخصیتی بالاتر به احتمال بیشتر دارای سلامت روانی کمتری هستند و به علاوه، پزشکان دارای احساسات مطلوب تر نسبت به دستاوردهای شخصی، دارای دیدگاه سالم تر و خوش بینانه تری نسبت به خود (سلامت روانی بالاتری) می باشد. مطابق نتایج تحلیل رگرسیون با روش ورود، میان ابعاد فرسودگی شغلی و سلامت روانی رابطه چندگانه معنی دار وجود دارد.

واژه های کلیدی: فرسودگی شغلی، خستگی هیجانی، مسخ شخصیت، سلامت روان

مقدمه

سلامت روانی یک جزء لاینفک و ضروری از سلامت است. سازمان بهداشت جهانی^۱ (WHO) سلامت را این گونه معرفی می‌کند: "سلامتی حالتی از بهزیستی جسمانی، روانی و اجتماعی کامل است و صرفاً فقدان بیماری یا ناتوانی نیست." یک پیامد مهم این تعریف آن است که سلامت روانی بعنوان چیزی بیش از نبود اختلالات روانی یا ناتوانی های روانی توصیف شده است. همچنین ذکر شده است که سلامت روانی حالتی از بهزیستی است که در آن یک فرد (مونث/مذکر) توانایی هایش را در ک می‌کند، می‌تواند با فشارزاهای طبیعی زندگی اش سازگار شود، بگونه‌ای بهره ور کار کند و قادر است تا به جامعه اش یاری برساند. در این مفهوم مثبت، سلامت روانی اساسی برای بهزیستی فردی و کارکرد موثر یک جامعه است. سلامت روانی ضعیف با شرایط کاری استرس آور، تعیض جنسیتی، محرومیت اجتماعی، سبک زندگی غیر سالم، خشونت، بیماری فیزیکی و نقص حقوق بشر مرتبط بوده است (WHO, 2010).

فاکتورهای شغلی گوناگونی سلامت و بهزیستی پژوهشکان را تحت تاثیر قرار می‌دهد. برخی از این عوامل اثرات مثبت و حمایتی دارند (مانند رضایت مرتبط با شغل)، اما عوامل دیگری وجود دارند که تاثیری منفی و مضر بر روی آن دارند. مطابق تحقیقاتی از جمله گوئرینگ^۲ و همکاران (۲۰۰۵)، شانافلت^۳ و همکاران (۲۰۰۲) و ... یکی از مهم ترین فاکتورهای مخربی که منجر به آشفتگی و پریشانی پژوهشکان در برابر عوامل فشارزا روانی^۴ و عدم سازگاری با آنها در ایشان می‌گردد، خستگی حرفة ای^۵ یا به عبارتی فرسودگی شغلی^۶ می‌باشد که در نتیجه مشکلات مربوط به سلامت روانی مانند افسردگی^۷ شدید به وجود می‌آید (بویر، آرگونی، اشتایدر، و گالاچی، ۲۰۰۹) و بیشتر در میان انواع مشاغل مددسان و یاری دهنده نظیر مشاوران، معلمان، مددکاران اجتماعی، پژوهشکان، پلیس، پرستاران و مواردی از قبیل این مشاغل بیشتر مشاهده می‌شود و این امر احتمالاً معلوم نوع وظایف و مسؤولیت‌های اینگونه مشاغل است (شیخی ساری و اسماعیلی فر، ۱۳۸۹). این سازه که یکی از مفاهیمی است که در سال‌های اخیر توجه روان‌شناسان صنعتی را به خود معطوف ساخته است، اساساً ناشی از فشار روانی^۹ شغلی است (شیخی ساری و اسماعیلی فر، ۱۳۸۹). یک نظر عمومی این است که بهترین و آرمان‌گرایترین افراد دچار فرسودگی شغلی می‌شوند یعنی افرادی دچار فرسودگی شغلی افراطی هستند که برای رسیدن به آرمان‌ها و معیارهای کارهای خود، بیش از حد تلاش می‌نمایند، اما وقتی می‌بینند فداکاری‌ها و تلاش‌هایشان برای رسیدن به اهدافشان کافی نبوده است دچار فرسودگی و حتی دچار بدینی می‌شوند. نظر دیگر این است که فرسودگی شغلی نتیجه نهایی در معرض فشارهای شغلی مزمن و طولانی مدت قرار گرفتن است. در نتیجه فرسودگی شغلی می‌بایست بیشتر در بین افرادی اتفاق بیفتد که مدت بیشتری در شغل اشتغال داشته اند تا افرادی که به تازگی شغلی را انتخاب نموده اند (شیخی ساری و اسماعیلی فر، ۱۳۸۹). بنابراین مطابق عقیده دسته دوم، فرسودگی شغلی محصول فشار روانی طولانی مدت در محل کار می‌باشد. علامت آن زمانی آشکار می‌گردد که توانایی‌های فرد برای تقاضاهای محیط کار کافی نباشد (طلایی، ثمری، محمد نژاد و مخبر، ۱۳۸۷). این فاکتور،

1 World Health Organization

2 Goehring

3 Shanafelt

4 Stressors

5 Professional Exhaustion

6 Burnout

7 Depression

8 Bovier, et al

9 Stress

سندرمی است که دامنه گسترده‌ای از متخصصان مانند پزشکان، پرستاران و مریبان، آن را تجربه می‌کنند (ایمای، ناکو، سوچیا، کوردا و کاتوث^۱، ۲۰۰۴).

فرسودگی شغلی واژه‌ای برای توصیف دگرگونی نگرش، روحیه و رفتار در جهت منفی و رویارویی با فشارهای روانی مربوط به کار است. این فرسودگی بیشتر در مشاغلی پدید می‌آید که افراد میزان زیادی از ساعت‌ها کاری را در ارتباط نزدیک با سایر مردم می‌گذرانند (حاکزادان، ۱۳۸۵). مسلچ^۲ و همکاران (۲۰۰۱) فرسودگی شغلی را به عنوان نقطه‌ای توصیف کرده‌اند که در آن کار چالش‌انگیز، معنادار و مهم به کار ناخواهایند، بی معنی و ناراضی کننده تبدیل می‌گردد. به عبارتی انرژی با خستگی، دلستگی با بد گمانی و اثربخشی با عدم اثربخشی جایگزین می‌گردد (برسی، پرسلانا، گامینی، مادیا، پیرون، زانینی، ارلیچر، اسکارون و آنامورا، ۲۰۰۹).

در نظریه مسلچ (۱۹۹۳)، که یکی از جدیدترین و کاربردی‌ترین نظریه‌های حال حاضر در این زمینه است، سه مولفه برای فرسودگی شغلی مطرح شده است که شامل خستگی هیجانی^۳، شخصیت زدایی^۴ و احساسات فقدان دستاوردهای فردی^۵ می‌باشد. مسلچ و همکاران (۱۹۹۷) خستگی هیجانی را به عنوان کاهشی در انرژی‌های جسمانی و هیجانی فرد (پزشک) توصیف می‌کنند که در آن او دیگر قادر به بازسازی آن به وسیله استراحت طبیعی نمی‌باشد. از سوی دیگر، شخصیت زدایی به عنوان نگرشی منفی و بدینانه تعریف می‌گردد که فرد به جهت اثرات خسته شدن از نظر هیجانی، نسبت به دیگران (بالاخص بیماران) پیدا می‌کند. مولفه سوم یعنی احساسات فقدان دستاوردهای فردی نیز در طول زمان به واسطه ناتوانی فرد در ارضای نیازهای روانشناسی دیگران ایجاد می‌گردد (مالینوسکی^۶، ۲۰۰۹). بنابراین فرسودگی شغلی از جمله مهم ترین عوامل نارضایتی شغلی در میان پزشکان می‌باشد. آنچه که در اینجا اهمیت بیشتری دارد ذکر این نکته است که عدم رضایت شغلی پزشکان، هم چنین با نارضایتی بیماران و پیوستگی (و اطمینان) کمتر بیمار با درمان پزشکی ارتباط دارد (تاکودا، هایانو، ازاكی، بیتو، یانای و کویزویمی^۷، ۲۰۰۹).

مطابق تحقیق ویلیامز و اسکنر^۸ (۲۰۰۳)، فرسودگی شغلی و سلامت روانی ضعیف به عنوان دلایل مهم ترک شغل پزشکان مورد توجه قرار گرفته‌اند (تاکودا و همکاران، ۲۰۰۹). بنابراین تحقیقات گوناگونی به بررسی رابطه میان فرسودگی شغلی و ابعاد آن با سلامت روانی در پزشکان پرداخته‌اند. از جمله این تحقیقات می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

بویر، آرگونی، اشنايدر، و گالاجی (۲۰۰۹) در تحقیق خویش نشان دادند که سلامت روانی بالای پزشکان سوئیسی با خستگی هیجانی پائین و احساسات بالای مربوط به دستاوردهای شخصی همراه است. در بررسی دیگر تاکودا و همکاران (۲۰۰۹) که فرسودگی شغلی با سلامت روانی دارای رابطه منفی و با نارضایتی شغلی دارای رابطه مثبت می‌باشد. آنچه که در زمینه تحقیقات همبستگی میان ابعاد فرسودگی شغلی و سلامت روانی پزشکان برمی‌آید اینست که این تحقیقات نادر بوده و در ضمن تحقیق مناسبی در این زمینه صورت نگرفته است. بدین جهت این مقاله قصد دارد تا روابط ساده و چندگانه ابعاد فرسودگی شغلی و سلامت روانی پزشکان را نشان داده و فرضیه‌های زیر را مورد بررسی قرار دهد:

¹ Imai, et al

² Maslach

³ Bressi, et al

⁴ Emotional Exhaustion

⁵ Depersonalization

⁶ Feelings of A Lack of Personal Accomplishment

⁷ Malinowski

⁸ Tokuda, et al

⁹ Wiliams & Skinner

- ۱- میان خستگی هیجانی و سلامت روانی پزشکان رابطه منفی معنی دار وجود دارد.
- ۲- میان مسخ شخصیتی و سلامت روانی پزشکان رابطه منفی معنی دار وجود دارد.
- ۳- میان احساسات مربوط به دستاوردهای فردی و سلامت روانی رابطه مثبت معنی دار وجود دارد.
- ۴- میان ابعاد فرسودگی شغلی (خستگی هیجانی، مسخ شخصیتی و احساسات مربوط به دستاوردهای فردی) و سلامت روانی پزشکان رابطه چندگانه معنی دار وجود دارد و این ابعاد پیش‌بینی های مهم سلامت روانی می‌باشد.

روش پژوهش

طرح این تحقیق از نوع همبستگی و رابطه‌ای می‌باشد. جامعه مورد بررسی آن شامل تمامی پزشکان بیمارستان‌های دانشگاه جندی شاپور اهواز در سال ۱۳۸۹-۱۳۹۰ است. با توجه به حجم بالای جامعه آماری، برای تعیین حجم نمونه، مطالعه مقدماتی انجام شد که پس از برآورد واریانس جامعه، با بهره‌گیری از فرمول برآورد حجم نمونه، ۱۹۶ نفر تعیین شدند که ۱۱۵ نفر از اعضای نمونه را پزشکان مرد و ۸۱ نفر را پزشکان زن تشکیل می‌دادند. برای انتخاب پزشکان گروه نمونه از روش نمونه‌گیری تصادفی استفاده شد. ابزار مورد استفاده در این پژوهش عبارتند از:

پرسشنامه فرسودگی شغلی مسلج (۱۹۹۶): رایج‌ترین ابزار اندازه‌گیری فرسودگی شغلی است که از ۲۲ گزاره تشکیل شده که ۹ گزاره آن در مورد خستگی هیجانی، ۵ گزاره در مورد مسخ شخصیت و ۸ گزاره در مورد احساس دستاوردهای شخصی می‌باشد. فراوانی این احساسات با نمراتی از صفر (هرگز) تا ۶ (هر روز) سنجیده می‌شود و برای هر جنبه یک نمره جداگانه به دست می‌آید. اعتبار و پایایی این پرسش‌نامه برای اولین بار در ایران توسط فیلیان مورد تایید قرار گرفت که ضریب پایایی آن را با ۰/۷۸ گزارش روش آزمون-آزمون مجدد نموده است (طلایی و همکاران، ۱۳۸۷).

پرسشنامه سلامت عمومی GHQ-28 : این پرسشنامه در سال ۱۹۷۲ به وسیله گلد برگ در جهت غربالگری اختلالات سایکوسوماتیک افراد در مراکز درمانی و سایر جوامع ساخته شد و فرم اصلی آن شامل ۶۰ سؤال می‌باشد که همه سؤالات آن بسته پاسخ می‌باشد. این پرسشنامه به ارزیابی وجود علائم مرضی یا حالت‌های تندرنستی در فرد می‌پردازد (یعقوبی، ۱۳۷۵) این پرسشنامه دارای مزیت استفاده برای همه افراد جامعه است. روایی و اعتبار این پرسشنامه در بررسی‌های گوناگون ارزیابی شده است و مشخص گردیده که هم اعتبار و هم روایی آن بالاست. به طور مثال فرجی (۱۳۸۶) میزان روایی و اعتبار آن ۷۲/۱٪ بدست آورده است. در بررسی یعقوبی و پالانگ (۱۳۷۴) نیز اعتبار آن ۸۸٪ و روایی آن ۸۰٪ ارزیابی شده است (یعقوبی، ۱۳۷۵).

یافته‌ها

جدول ۱، یافته‌های توصیفی مربوط به دو گروه آزمودنی را نشان می‌دهد.

جدول ۱. مقایسه سلامت عمومی پزشکان بر حسب جنسیت			
گروهها	تعداد	میانگین	انحراف معیار
مرد	۱۱۵	۶۵/۱۹	۱۰/۳۵
زن	۸۱	۵۹/۳۴	۱۱/۲۹

جهت آزمون ارتباط معنی دار میان ابعاد فرسودگی شغلی و سلامت روانی از روش همبستگی پیرسون استفاده شد. یافته‌های مربوط به فرضیه‌های ۱، ۲ و ۳ (و نیز یافته‌های جانبی) در جدول ۲ ارایه شده است.

جدول ۲. ضرایب همبستگی ساده ابعاد فرسودگی شغلی با سلامت روانی در پزشکان

ضرایب همبستگی	بعض ابعاد روانی	بعض ابعاد فرسودگی
**-.۳۶	سلامت جسمانی	شغلی
*.۴۵	اضطراب	
*.۲۹	اختلال در کارکرد اجتماعی	خستگی هیجانی
*.۲۴	افسردگی	
**-.۳۲	نمره کل سلامت روان	
*.۲۸	سلامت جسمانی	
*.۲۶	اضطراب	
.۱۹	اختلال در کارکرد اجتماعی	مسخ
*.۲۳	افسردگی	شخصیت
*.۲۹	نمره کل سلامت روان	
*.۲۷	سلامت جسمانی	
*.۲۷	اضطراب	
-.۱۸	اختلال در کارکرد اجتماعی	دستاورد
*.۲۱	افسردگی	شخصی
*.۲۳	نمره کل سلامت روان	

* $P < .05$, ** $P < .01$

مندرجات جدول ۲ نشان می دهد که بعد خستگی شغلی دارای رابطه منفی معنی دار با سلامت روانی می باشد ($r = -0.32$) و بعد مسخ شخصیت نیز دارای رابطه منفی با آن است ($r = -0.29$). به علاوه بعد احساسات مربوط به دستاورد فردی دارای رابطه مثبت معنی دار با آن می باشد ($r = 0.23$). این داده ها، فرضیه های اول، دوم و سوم تحقیق کنونی را مورد تایید قرار می دهد.

به منظور محاسبه اثر ترکیبی (چند گانه) ابعاد فرسودگی شغلی بر سلامت روانی از تحلیل رگرسیون چند گانه با روش ورود همزمان استفاده گردید. در جدول شماره ۳ نتایج تحلیل رگرسیون ارائه می شود.

جدول ۳. ضریب همبستگی چند گانه مربوط به رابطه ابعاد فرسودگی شغلی با سلامت روانی با روش ورود

متغیر ملاک	متغیر پیش بین	همبستگی ضریب	مقدار آماره F و ضرایب	مقدار استاندارد آماره t	سطح معنی داری	(RS)	(MR)	
								خستگی هیجانی
								سلامت روانی
								مسخ شخصیت
								دستاورد شخصی

نتایج جدول ۳ نشان می دهد که مولفه های فرسودگی شغلی دارای رابطه چند گانه معنی داری با سلامت روانی می باشد ($MR = -0.73$) و به علاوه این مولفه ها در کل ۵۵ درصد از متغیر سلامت روانی پزشکان را تبیین می نمایند. یافته های این جدول فرضیه چهارم این تحقیق را نیز مورد تایید قرار می دهد.

بحث و نتیجه گیری

آنچنان که در بخش مقدمه ذکر گردید هدف اصلی از اجرای این پژوهش بررسی روابط ساده و چند گانه میان ابعاد فرسودگی شغلی و سلامت روانی بود.

نتایج تحلیل همبستگی ساده نشان می‌دهد که همه مولفه‌های فرسودگی شغلی دارای رابطه نسبتاً برابری با سلامت روانی می‌باشند و به یک نسبت آن را پیش‌بینی می‌کنند. در هر حال، بالاترین رابطه مربوط به همبستگی میان خستگی هیجانی با سلامت روانی است. در تحقیقات گوناگون دیگر نیز مشخص شده است که خستگی هیجانی بیشتر از موارد دیگر منجر به افت سلامت روانی و متغیرهای مرتبط با آن از جمله رضایت شغلی پزشکان می‌گردد (بویر و همکاران، ۲۰۰۹؛ تاکودا و همکاران، ۲۰۰۹؛ هانکوننا، اهولا، پرتواورب، ایسومت، کالیماشو، نایکیرید، آرومائی و لوکوپیست،^۱ ۲۰۰۶؛ پیکو،^۲ ۲۰۰۶؛ الیت، تریم، مند-بانیس، سوسمن و گرانفلد،^۳ ۲۰۰۴؛ شفیع آبادی و خلچ اسدی،^۴ ۱۳۸۹). در تبیین این مطلب باید گفت (همانطور که در بالا اشاره شد) از آنجا که افرادی در معرض فرسودگی شغلی می‌باشند معمولاً در کار بسیار آرمانگرا هستند و برای رسیدن به آرمان‌ها و معیارهای کاری خویش بیش از حد تلاش خویش را به کار می‌گیرند، وقتی می‌بینند که تلاش‌ها و فدار کاری‌شان برای رسیدن به اهدافشان کافی نبوده، در ابتدا دچار تحلیل انرژی روانی و تخلیه هیجانی می‌گرددند و در بلند مدت به علت تجربه فشارهای روانی حاد و فشارهای روانی مزمن هم از لحاظ جسمانی و هم از لحظه روانشناختی احساس می‌کنند قادر به احیاء و بازسازی خویش نمی‌باشند (مقاله پزشکی سایت نیاز مرکزی، ۲۰۱۰). به عبارتی احتمالاً آنچه که بیش از همه مولفه‌های دیگر فرسودگی شغلی منجر به افت سلامت روانی می‌گردد، در درجه اول خستگی هیجانی می‌باشد. پس از خستگی هیجانی، مسخ شخصیتی دومین مولفه فرسودگی شغلی است که با سلامت روانی دارای ارتباط منفی و معنی دار است. می‌توان در این زمینه گفت که به احتمال زیاد به دنبال افزایش خستگی هیجانی و انرژی روانی در پزشکان می‌توان انتظار داشت که نوعی بدینی نسبت به تلاش‌های خویش و حتی نسبت به دیگران افزایش یابد و زندگی شغلی فرد را به افسردگی و اضطراب بالا سوق دهد و تبعات خطرناکی برای ادامه حیات او و دیگران داشته باشد. به عبارتی فرد پزشک اگر برای توانائی‌های خویش ارزشی قائل نباشد و آن‌ها را نادیده بگیرد و شادابی و بهزیستی در کار خویش را از دست بدهد و بی معنایی و احساس فقدان کنترل بسیاری را در شغل خویش تجربه کند (ایمای و همکاران، ۲۰۰۴). در نهایت مطابق یافته‌های این تحقیق، سلامت روانی کمترین رابطه را با دستاوردهای احساس دستاورده و یا کفایت شخصی پزشکان بالاتر باشد میزان سلامت روانی او بیشتر خواهد بود و بر عکس، هر قدر میزان کفایت شخصی کمتر باشد سلامت روانی نیز پائین تر می‌باشد بدین معنا که هر قدر فرد احساس کند که در برآوردن نیازهای روانشناختی دیگران (و بالتیع نیازهای روانشناختی خویش) تواناتر می‌باشد سلامت او چه از لحاظ جسمانی و چه از لحاظ روانشناختی افزایش می‌یابد (و بالعکس (مالینوسکی، ۲۰۰۹)).

از سوی دیگر نتایج تحلیل رگرسیون نشان می‌دهد که ضریب همبستگی چندگانه برای ترکیب ابعاد فرسودگی شغلی با متغیر ملاک برای پزشکان معنی دار است. در ضمن بخش عمده‌ای از واریانس سلامت روانی پزشکان به وسیله متغیرهای پیش‌بین قابل تبیین است. این یافته همسو با یافته‌های بویر و همکاران (۲۰۰۹)، تاکودا و همکاران (۲۰۰۹)، هونکوننا و همکاران (۲۰۰۶)، پیکو (۲۰۰۶) و... می‌باشد. بنابراین می‌توان تبیین کرد که به احتمال زیاد متغیر فرسودگی شغلی در پزشکان، سهم عمده‌ای در سلامت روانی آنها دارد و پیشگیری از گسترش فرسودگی شغلی نقش بسزایی در گسترش پزشک‌های سالم و نیز فعالیت‌های درمانی سالم برای مناسب برای بیماران ما دارد.

^۱ Honkonena, et al

^۲ Piko

^۳ Elit, et al

^۴ Niazmarkazi Medical article

در نهایت می توان نتیجه گرفت که عدم دستیابی به آرمان های شخصی منجر به افزایش خستگی هیجانی و به دنبال آن افزایش از خود بیگانگی و مسخ شخصیت و نیز کاهش احساسات مربوط به دستاوردهای فردی (و به عبارتی کاهش کفایت شخصی) در پزشکان می گردد و این مولفه ها می توانند افت سلامت روانی و بهزیستی را در آن ها نتیجه دهند و باعث شوند که فرسودگی شغلی به صورت مستقیم و غیر مستقیم از یک پزشک به پزشک دیگر انتقال یابد و بدین صورت آثار محربی بر سلامت و بهزیستی جامعه پزشکی داشته باشد (بکر^۱، ۲۰۰۹).

پیشنهادات

پیشنهاد می گردد که جهت بهبود سلامت و وضعیت روانشناختی پزشکان باید تدبیری را اتخاذ نمود که باعث پیشگیری از ایجاد و گسترش فرسودگی شغلی و ادراکات ناشی از آن از جمله بی معنایی در کار، فقدان کنترل بر محیط شغلی و ... در این سرمایه های پزشکی ما در بیمارستان ها می شود. از سوی دیگر توصیه می گردد که تحقیقات آتی بایستی به بررسی مدل ها و الگوهایی پیردازند که عوامل اساسی را مورد توجه قرار می دهند که رابطه میان مولفه های فرسودگی شغلی و سلامت روانی را تعديل گری و میانجی گری می کنند.

منابع

- طلایی، ع.، ثمری، ع.، محمدنژاد، م.، و مخبر، ن. (۱۳۸۷). فرسودگی شغلی و عوامل وابسته به آن در کارکنان بیمارستان های دانشگاهی مشهد در سال ۱۳۸۵. *مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی سمنان*، ۹(۳)، ۲۴۷-۲۳۷.
- خاکزادان، ز. (۱۳۸۵). بررسی رابطه بین منبع کنترل و فرسودگی شغلی برای کارکنان مجتمع فولاد مبارکه اصفهان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.
- شفیع آبدی، ع.، و خلچ اسدی، ش. (۱۳۸۹). بررسی رابطه بین رضایت شغلی با سلامت روانی کارکنان شاغل دانشگاه. *فصلنامه تازه های روانشناسی صنعتی/سازمانی*، ۱(۲)، ۲۷-۳۳.
- شیخی ساری، ح.، و اسماعیلی فر، ن. (۱۳۸۹). رابطه فرسودگی شغلی و تیپ های شخصیت پنج عاملی در بین پرسنل شهرداری تهران. *فصلنامه تازه های روانشناسی صنعتی/سازمانی*، ۱(۴)، ۴۳-۵۴.
- یعقوبی، م. (۱۳۷۵). مقایسه سلامت روان در تیپ های شخصیتی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- Bakker, A. B. (2009). The crossover of burnout and its relationto partner health. *Stress and Health*, 25(5), 343-353.
- Bressi C., Porcellana M., Gambini O., Madia L., & et al. (2009). Burnout among psychiatrists in Milan: A multicenter survey. *Psychiatric Service*, 60 (7), 985-988.
- Bovier, P. A., Arigoni, F., Schneider, M., & Gallacchi, M. B. (2009) . Relationships between work satisfaction, emotional exhaustion and mental health among Swiss primary care physicians. *European Journal of Public Health*, 19(6), 611-617.
- Imai, H., Nakao, H., Tsuchiya, M., Kuroda, Y., & Katoh, T. (2004). Burnout and work environments of public health nurses involved in mental health care. *Occup Environ Med*, 61, 764-768.
- Malinowski, A. J. (2009). *The moderating effects of humor on job burnout among mental health therapists: A multiple regression analysis approach*. Unpublished doctoral dissertation, Capella University.
- Tokuda, Y., Hayano, K., Ozaki, M., Bito, S., & et al. (2009). The interrelationships between working conditions, job satisfaction, burnout and mental health among hospital physicians in Japan: A path analysis. *Industrial Health*, 47, 166-172.

^۱ Bakker

- Honkonena, T., Aholaa, K., Pertovaarab, M., Isomet, E., & et al. (2006). The association between burnout and physical illness in the general population, results from the Finnish Health 2000 Study. *Journal of Psychosomatic Research*, 61, 59-66.
- Piko, B. F. (2006). Burnout, role conflict, job satisfaction and psychosocial health among Hungarian health care staff: A questionnaire survey. *International Journal of Nursing Studies*, 43, 311-318.
- Elit, L., Trim, K., Mand-Bains, H., Sussman, J., & Grunfeld, E. (2004). Job satisfaction, stress, and burnout among Canadian gynecologic oncologists. *Gynecologic Oncology*, 94, 134-139.
- Niazmarkazi Medical article. (2010). *Burnout, it's symptoms and complications*. Retrieved from Niazmarkazi website (www.niazemarkazi.com).
- World Health Organization. (2010). *Mental health*. Retrieved from WHO website (www.who.int/mental_health)

